

Bruksela, 13 listopada 2017 r.
(OR. en)

14204/17

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2017/0294 (COD)

ENER 435
COEST 305
CODEC 1784

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	9 listopada 2017 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2017) 660 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającej dyrektywę 2009/73/WE dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2017) 660 final.

Załącznik: COM(2017) 660 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 8.11.2017 r.
COM(2017) 660 final

2017/0294 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniająca dyrektywę 2009/73/WE dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego
gazu ziemnego**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2017) 368 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Budowa zintegrowanego rynku gazu jest jednym z kluczowych elementów unijnego projektu mającego na celu utworzenie unii energetycznej. Uznaje się, że wewnętrzny rynek gazu funkcjonuje prawidłowo, jeżeli ma miejsce swobodny przepływ gazu między państwami członkowskimi do miejsc, gdzie jest on najbardziej potrzebny, po uczciwej cenie. Dobrze funkcjonujący rynek gazu jest niezbędny do zwiększenia bezpieczeństwa dostaw gazu w Unii. W związku z tym, że gaz transportowany jest głównie gazociągami, połączenia międzysystemowe między sieciami gazowymi poszczególnych państw członkowskich i niedyskryminacyjny dostęp do tych sieci stanowią podstawę sprawnego funkcjonowania tego rynku. Jest to również warunek wstępny dla dostaw gazu w sytuacjach kryzysowych, zarówno między państwami członkowskimi, jak i z sąsiednimi państwami trzecimi. UE jest w dużym stopniu uzależniona od importu gazu z państw trzecich, a w jej interesie oraz w interesie odbiorców gazu leży zapewnienie jak największej przejrzystości i konkurencyjności, również w odniesieniu do gazociągów z tych państw.

Wprowadzie przepisy UE mają zasadniczo zastosowanie na wodach terytorialnych i w wyłącznych strefach ekonomicznych państw członkowskich UE, dyrektywa 2009/73/WE¹ (zwana dalej „dyrektywą w sprawie gazu”) nie ustanawia jednak wyraźnie ram prawnych dotyczących gazociągów do i z państw trzecich. W rezultacie po analizie prawnej stwierdzono, że przepisy mające zastosowanie do gazociągów przesyłowych, które łączą dwa państwa członkowskie lub większą ich liczbę i wchodzą w zakres definicji „połączenia wzajemnego”, nie mają zastosowania do takich gazociągów przechodzących przez terytorium UE. Istnieje jednakże praktyka stosowania podstawowych zasad ram regulacyjnych określonych w dyrektywie w sprawie gazu w odniesieniu do państw trzecich, w szczególności w drodze międzynarodowych umów dotyczących gazociągów przechodzących przez terytorium Unii Europejskiej. Uważa się, że wymagane jest zatem podjęcie działań legislacyjnych w celu określenia i doprecyzowania w wyraźny i spójny sposób ram regulacyjnych mających zastosowanie do wszystkich gazociągów do i z państw trzecich.

Dzięki proponowanym zmianom dyrektywa w sprawie gazu w całości (jak również powiązane akty prawne, takie jak rozporządzenie w sprawie gazu, kodeksy sieci i wytyczne dotyczące sieci, o ile nie przewidziano inaczej w tych aktach prawnych) będą miały zastosowanie do gazociągów do i z państw trzecich, w tym do istniejących i przyszłych gazociągów, do granicy terytorium podlegającego jurysdykcji UE. Obejmuje to odpowiednie przepisy dotyczące dostępu osób trzecich, uregulowania taryf, rozdziału własnościowego i przejrzystości. Umożliwi to także występowanie o zwolnienie nowych gazociągów do i z państw trzecich ze stosowania powyższych przepisów zgodnie z art. 36 dyrektywy w sprawie gazu. W odniesieniu do istniejących gazociągów, które nie są objęte zakresem art. 36, państwa członkowskie będą mogły przyznać odstępstwa od stosowania podstawowych przepisów dyrektywy, pod warunkiem że dane odstępstwo nie będzie miało szkodliwego wpływu na konkurencję, skuteczne funkcjonowanie rynku ani bezpieczeństwo dostaw w Unii.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 94).

Gazociągi do i z państw trzecich podlegałyby zatem co najmniej dwóm różnym ramom regulacyjnym. Jeżeli doprowadzi to do skomplikowanych pod względem prawnym sytuacji, odpowiednim instrumentem zapewniającym spójność ram regulacyjnych w odniesieniu do całego gazociągu będzie zwykle umowa międzynarodowa z danym państwem trzecim lub danymi państwami trzecimi. W przypadku gdy brak jest takiej umowy zwolnienia w odniesieniu do nowej infrastruktury lub odstępstwa w odniesieniu do infrastruktury już eksploatowanej, gazociąg może być eksploatowany wyłącznie zgodnie z wymogami dyrektywy 2009/73/WE w obrębie jurysdykcji UE.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Zgodnie z wnioskiem przepisy aktualnie obowiązujące w odniesieniu do wewnętrznych gazociągów UE będą miały zastosowanie również do gazociągów do i z państw trzecich. W związku z powyższym wniosek jest zgodny z przepisami obowiązującymi w tym obszarze polityki. Zawarto w nim dodatkowe wyjaśnienia w celu uwzględnienia, w stosownych przypadkach, szczególnych wymogów w odniesieniu do państw trzecich.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Intencją wniosku jest realizacja najważniejszych celów unii energetycznej zdefiniowanych w strategii ramowej na rzecz stabilnej unii energetycznej opartej na przyszłościowej polityce w dziedzinie klimatu, zwłaszcza w obszarze bezpieczeństwa energetycznego (mając na uwadze, że jednym z podstawowych elementów bezpieczeństwa energetycznego jest zakończenie tworzenia wewnętrznego rynku energii).

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą prawną proponowanego środka jest art. 194 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w którym skonsolidowano i wyjaśniono kompetencje UE w dziedzinie energii. Zgodnie z art. 194 TFUE do najważniejszych celów polityki energetycznej UE należą: zapewnienie funkcjonowania rynku energii; zapewnienie bezpieczeństwa dostaw energii w Unii; wspieranie efektywności energetycznej i oszczędności energii, jak również rozwoju nowych i odnawialnych form energii; oraz wspieranie wzajemnych połączeń między sieciami energetycznymi.

Niniejszy wniosek opiera się również na kompleksowym zestawie aktów prawnych, które zostały przyjęte i zaktualizowane w ciągu ostatnich dwóch dekad. Aby wesprzeć tworzenie wewnętrznego rynku energii, UE przyjęła w latach 1996–2009 trzy kolejne pakiety legislacyjne, a ich nadrzędny cel polegał na integracji rynków i liberalizacji krajowych rynków gazu i energii elektrycznej. W związku z tym niniejszy wniosek spowoduje, że nie będzie dyskryminującego rozróżnienia między operatorami gazociągów z i do UE a innymi uczestnikami rynku, do których dyrektywa w sprawie gazu ma pełne zastosowanie, na przykład operatorami gazociągów łączących różne państwa członkowskie lub operatorami systemów przesyłowych na terytorium państw członkowskich.

Niniejszy wniosek należy również postrzegać jako część ciągłych starań na rzecz zapewnienia integracji i skutecznego funkcjonowania europejskich rynków gazu.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewylącznych)**

Proponowane zmiany do dyrektywy w sprawie gazu są konieczne do osiągnięcia celów zintegrowanego unijnego rynku gazu, które nie mogą zostać osiągnięte w równie skuteczny sposób na poziomie krajowym w oparciu o rozproszone przepisy krajowe. Materiały faktograficzne wskazują, że oddzielne podejścia krajowe spowodowały opóźnienia we wdrażaniu przepisów dotyczących wewnętrznego rynku energii, co skutkowało nieoptymalnymi i niespójnymi środkami regulacyjnymi, zbędnym powielaniem interwencji i opóźnieniami w usuwaniu nieskutecznych mechanizmów rynkowych². Ponadto z uwagi na wielkość swoich zdolności gazociągi do i z państw trzecich mogą w większości przypadków wpływać na wewnętrzny rynek gazu oraz bezpieczeństwo dostaw w wielu państwach członkowskich.

- **Proporcjonalność**

Proponowana zmiana jest ściśle ukierunkowana na kwestie niezbędne do osiągnięcia koniecznych postępów w zakresie rynku wewnętrznego, przy jednoczesnym pozostawieniu odpowiednich kompetencji i zakresów odpowiedzialności państwom członkowskim, krajowym organom regulacyjnym i podmiotom krajowym. Obejmuje ona możliwość przyznania odstępstw w odniesieniu do istniejącej infrastruktury (tj. gazociągów do i z państw trzecich, które zostały wybudowane przed datą wejścia w życie dyrektywy), w celu uwzględnienia już istniejących złożonych struktur prawnych, które mogą wymagać indywidualnego rozpatrzenia, pod warunkiem że odstępstwa te nie będą miały szkodliwego wpływu na konkurencję, skuteczne funkcjonowanie rynku ani bezpieczeństwo dostaw w Unii.

- **Wybór instrumentu**

Wniosek wprowadza zmiany w dyrektywie w sprawie gazu będącej jednym z podstawowych elementów trzeciego pakietu energetycznego. Wybór aktu zmieniającego odzwierciedla ograniczony zakres niniejszego wniosku.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Zakres niniejszego wniosku ogranicza się do uściślenia kwestii w obszarze, w którym obowiązujące przepisy UE (lub ich brak) i stosowane praktyki różnią się. Wniosek opiera się na ustalonej praktyce. W celu uwzględnienia sytuacji zaistniałych w wyniku braku wyraźnych przepisów w obecnych ramach państwa członkowskie mogą przewidzieć odstępstwa w odniesieniu do istniejącej infrastruktury operacyjnej. W związku z powyższym uznaje się, że zmiany dyrektywy w sprawie gazu można dokonać bez odrębnego procesu oceny.

- **Ocena skutków**

Niniejszy wniosek nie wymaga przeprowadzenia szczegółowej oceny skutków, ponieważ proponowane zmiany odzwierciedlają praktyki stosowania podstawowych zasad ram regulacyjnych określonych w dyrektywie w sprawie gazu w odniesieniu do państw trzecich. Potwierdza to w szczególności fakt, że zasady te znajdują odzwierciedlenie w wielu międzynarodowych umowach pomiędzy państwami członkowskimi a państwami trzecimi lub

² Jak opisano szczegółowo w ocenie przekształconych aktów prawnych w ramach inicjatywy dotyczącej struktury rynku energii elektrycznej (wniosek Komisji COM(2016) 864 final).

między UE a państwami trzecimi, oraz że są one jednolicie stosowane w odniesieniu do lądowych gazociągów do i z państw trzecich.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Wniosek może doprowadzić do zwiększenia wymogów administracyjnych, lecz jedynie w bardzo ograniczonym zakresie. Oprócz tego, że dzięki zmianom dyrektywa w sprawie gazu będzie mieć w całości zastosowanie, w obrębie jurysdykcji UE, do gazociągów do i z państw trzecich, umożliwi ona również występowanie o zwolnienie nowych gazociągów do i z państw trzecich w odniesieniu do nowej infrastruktury zgodnie z art. 36 wspomnianej dyrektywy. W związku z tym liczba wniosków o zwolnienie może wzrosnąć, co oznacza potrzebę zwiększenia zaangażowania na szczeblu administracyjnym ze strony krajowych organów regulacyjnych i Komisji w zakresie podejmowania dodatkowych decyzji. Nie jest to jednak nowe obciążenie, gdyż należy już do kluczowych zadań określonych w trzecim pakiecie energetycznym (art. 36 dyrektywy w sprawie gazu).

4. WPŁYW NA BUDŻET

Oczekuje się, że proponowane zmiany dyrektywy w sprawie gazu pozostaną bez wpływu na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Komisja będzie monitorowała transpozycję środka, który zostanie ostatecznie przyjęty, oraz jego przestrzeganie przez państwa członkowskie i inne podmioty, a także będzie przedsięwzięła środki egzekwowania, o ile zajdzie taka potrzeba. Istniejące krajowe organy regulacyjne i inne właściwe organy krajowe zapewnią wdrożenie wniosku na szczeblu krajowym.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Niniejszy wniosek określa dokładny zakres stosowania dyrektywy w sprawie gazu i, w konsekwencji, rozporządzenia w sprawie gazu³, w odniesieniu do gazociągów do i z państw trzecich, do granicy terytorium podlegającego jurysdykcji UE. Obejmuje to odpowiednie przepisy dotyczące dostępu osób trzecich, uregulowania taryf, rozdziału własnościowego i przejrzystości. Umożliwi on występowanie o zwolnienie w odniesieniu do nowych gazociągów do i z państw trzecich zgodnie z art. 36 dyrektywy w sprawie gazu. Obejmuje on także możliwość przyznawania przez państwa członkowskie odstępstw w odniesieniu do eksploatowanej już infrastruktury importowej. W celu zapewnienia spójnych ram prawnych w odniesieniu do gazociągów przechodzących przez więcej niż jedno państwo członkowskie konieczne jest ustalenie, które państwo członkowskie powinno podjąć decyzję w sprawie takiego odstępstwa.

³ Art. 3 ust. 2 tego rozporządzenia zawiera odniesienie do definicji zawartej w art. 2 dyrektywy w sprawie gazu.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniająca dyrektywę 2009/73/WE dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 194 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁴,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁵,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rynek wewnętrzny gazu ziemnego, który od 1999 r. jest stopniowo wdrażany w całej Unii Europejskiej, ma na celu zapewnienie prawdziwej możliwości wyboru wszystkim odbiorcom w Unii, bez względu na to czy są to obywatele, czy przedsiębiorstwa, stworzenie nowych możliwości gospodarczych, zapewnienie konkurencyjnych cen i skutecznych zachęt do inwestycji, a także wyższego standardu usług oraz przyczynianie się do bezpieczeństwa dostaw i stabilności.
- (2) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/55/WE⁶ oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE⁷ wniosły znaczący wkład w utworzenie rynku wewnętrznego gazu ziemnego.
- (3) Niniejsza dyrektywa ma na celu usunięcie pozostałych przeszkód, które utrudniają zakończenie tworzenia rynku wewnętrznego gazu ziemnego, wynikających z niestosowania zasad rynku unijnego do gazociągów do i z państw trzecich. Zmiany wprowadzone niniejszą dyrektywą zagwarantują, że zasady mające zastosowanie do gazociągów przesyłowych, które łączą dwa państwa członkowskie lub większą ich liczbę, będą miały również zastosowanie do znajdujących się na terytorium Unii gazociągów do i z państw trzecich. Zapewni to spójność ram prawnych w Unii, a jednocześnie pozwoli uniknąć zakłóceń konkurencji na wewnętrznym rynku energii

⁴ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁵ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁶ Dyrektywa 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego (Dz.U. L 176 z 15.7.2003, s. 57).

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 94).

w Unii. Zwiększy to również przejrzystość i zapewni uczestnikom rynku, w szczególności inwestorom w infrastrukturę gazową i użytkownikom sieci, pewność prawa co do obowiązującego systemu prawnego.

- (4) Biorąc pod uwagę dotychczasowy brak szczególnych przepisów unijnych mających zastosowanie do gazociągów do i z państw trzecich, państwa członkowskie powinny być uprawnione do przyznawania odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy 2009/73/WE w odniesieniu do gazociągów, które zostały wybudowane przed datą wejścia w życie niniejszej dyrektywy. Odpowiednia data stosowania modeli rozdziału innych niż rozdział własnościowy powinna zostać dostosowana w odniesieniu do gazociągów do i z państw trzecich.
- (5) Możliwość zastosowania dyrektywy 2009/73/WE w odniesieniu do gazociągów do i z państw trzecich pozostaje ograniczona do granic terytorium podlegającego jurysdykcji Unii. W odniesieniu do gazociągów morskich dyrektywa powinna mieć zastosowanie na wodach terytorialnych i w wyłącznych strefach ekonomicznych państw członkowskich.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2009/73/WE,
PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2009/73/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) «połączenie wzajemne» oznacza linię przesyłową, która przekracza granicę między państwami członkowskimi lub między państwami członkowskimi a państwami trzecimi do granicy jurysdykcji Unii;”;

- 2) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 8 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„8. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu ust. 1:

- a) w przypadku gdy system przesyłowy należał do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo w dniu 3 września 2009 r.;

- b) w odniesieniu do infrastruktury do i z państw trzecich między granicą jurysdykcji Unii a pierwszym punktem połączenia międzysystemowego z unijną siecią, w przypadku gdy system przesyłowy należał do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo w dniu [\[Urząd Publikacji: data przyjęcia niniejszego wniosku\]](#).”;

- b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku gdy istnieją rozwiązania gwarantujące bardziej skuteczną niezależność operatora systemu przesyłowego niż przepisy rozdziału IV, państwo członkowskie może podjąć decyzję o niestosowaniu ust. 1:

- a) w przypadku gdy system przesyłowy należał do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo w dniu 3 września 2009 r.;

- b) w odniesieniu do infrastruktury do i z państw trzecich między granicą jurysdykcji Unii a pierwszym punktem połączenia międzysystemowego z unijną siecią, w przypadku gdy system przesyłowy należał do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo w dniu [\[Urząd Publikacji: data przyjęcia niniejszego wniosku\]](#).”;

3) art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu art. 9 ust. 1 i wyznaczyć niezależnego operatora systemu na wniosek właściciela systemu przesyłowego:

a) w przypadku gdy system przesyłowy należał do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo w dniu 3 września 2009 r.;

b) w odniesieniu do infrastruktury do i z państw trzecich między granicą jurysdykcji Unii a pierwszym punktem połączenia międzysystemowego z unijną siecią, w przypadku gdy system przesyłowy należał do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo w dniu [Urząd Publikacji: *data przyjęcia niniejszego wniosku*].

Wyznaczenie takie podlega zatwierdzeniu przez Komisję.”;

3) w art. 34 ust. 4 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„W przypadku gdy dana sieć podlega co najmniej jednemu państwu członkowskiemu i co najmniej jednemu państwu trzeciemu, państwa członkowskie, których to dotyczy, konsultują się ze sobą i z odnośnymi państwami trzecimi w celu zapewnienia spójnego stosowania przepisów niniejszej dyrektywy w odniesieniu do danej sieci do granicy jurysdykcji Unii.”;

4) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku gdy dana infrastruktura znajduje się w jurysdykcji państwa członkowskiego i jednego państwa trzeciego (lub kilku państw trzecich), krajowy organ regulacyjny konsultuje się z właściwymi organami państw trzecich przed przyjęciem decyzji.”;

b) w ust. 4 akapit drugi dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku gdy dana infrastruktura znajduje się w jurysdykcji jednego państwa trzeciego lub większej ich liczby, krajowe organy regulacyjne państw członkowskich konsultują się z właściwymi organami państw trzecich przed przyjęciem decyzji w celu zapewnienia spójnego stosowania przepisów niniejszej dyrektywy w odniesieniu do danej infrastruktury do granicy jurysdykcji Unii.”;

5) art. 41 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) współpraca w zakresie kwestii transgranicznych z organem lub organami regulacyjnymi odnośnych państw członkowskich oraz z Agencją, a także, w odniesieniu do infrastruktury do i z państw trzecich, z właściwymi organami państwa trzeciego, mająca na celu spójne stosowanie przepisów niniejszej dyrektywy w odniesieniu do tej infrastruktury do granicy jurysdykcji Unii.”;

6) w art. 42 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Organy regulacyjne konsultują się i współpracują z właściwymi organami państw trzecich w odniesieniu do eksploatacji gazociągów do i z państw trzecich w celu zapewnienia spójnego stosowania przepisów niniejszej dyrektywy w odniesieniu do danej infrastruktury do granicy jurysdykcji Unii.”;

7) w art. 49 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„W odniesieniu do gazociągów do i z państw trzecich wybudowanych przed dniem [PO: data wejścia w życie niniejszej dyrektywy] państwa członkowskie mogą postanowić o zastosowaniu odstępstwa od art. 9, 10, 11 i 32 oraz art. 41 ust. 6, 8 i 10 w odniesieniu do odcinków gazociągów między granicą jurysdykcji Unii a pierwszym punktem połączenia międzysystemowego, pod warunkiem że odstępstwo to nie będzie miało szkodliwego wpływu

na konkurencję, skuteczne funkcjonowanie rynku wewnętrznego gazu ziemnego w Unii Europejskiej ani bezpieczeństwo dostaw w Unii.

Odstępstwo to jest ograniczone w czasie i może podlegać warunkom, które przyczyniają się do osiągnięcia wyżej wymienionych warunków.

Jeżeli dany gazociąg znajduje się w jurysdykcji więcej niż jednego państwa członkowskiego, państwo członkowskie, w którego jurysdykcji znajduje się pierwszy punkt połączenia międzysystemowego, podejmuje decyzję w sprawie odstępstwa w odniesieniu do tego gazociągu.

Państwa członkowskie publikują każdą decyzję w sprawie odstępstwa zgodnie z niniejszym ustępem w terminie jednego roku od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.”.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia [PO: jeden rok od daty wejścia w życie]. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący